

L'Europa que volem

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 4.06.09

Diumenge es decidirà la direcció cap a on avançarà la Unió Europea durant els propers anys. Certament els cap d'Estat i de Govern continuaran exercint-hi un paper rellevant i la seva elecció no passa pels resultats del 7-J, sinó que es produeix dins de cada estat membre. Però alhora també és veritat que les competències del Parlament Europeu són cada cop més àmplies, com s'ha demostrat amb el seu rebuig determinant a ampliar la jornada laboral fins a 65 hores setmanals. Són importants i nombrosos els aspectes de la nostra vida quotidiana on les institucions europees intervenen.

Per les eleccions de diumenge passarà la conformació d'una majoria conservadora o progressista i l'aposta per una Europa cohesionada que sàpiga combinar la llibertat i el progrés amb el reforçament de la seva dimensió social. Però també depèn de les forces representades al Parlament que Europa respecti i valori la diversitat com l'expressió d'un aspecte essencial de la seva història i de la seva personalitat, que no aspira a una uniformització gèlida, sinó que veu en la convivència fraternal d'identitats diferents la lliçó dolorosament apresada en segles de conflictes per imposar hegemonies i que Europa pot oferir al món com a exemple de compromís amb el diàleg i amb la col.laboració. Grotesca, la desinhibició de **Vidal-Quadras** qualificant ERC o ICV-EUiA com a subversius o de nacionalisme estret la defensa del català, però no la del castellà com a segona llengua de la Unió, prescindint del francès o l'alemany. L'Europa que ens cal és la dels ciutadans, il.lusionats i responsables, no la dels súbdits resignats; l'Europa que, per sota de les

estructures dels estats, reflecteixi els pobles que la componen, implicats en un projecte fonamentat en ideals que una immensa majoria d'europaus compartim i celebrem.

En aquest temps de crisi, Europa podria caure en la temptació nostàlgica de mirar enrere malgrat que el món no s'atura i la societat contemporània, que, posem per cas, ha integrat de ple les noves tecnologies en els seus hàbits, és ben diferent de la de la postguerra. Massa vegades hi ha qui vol aprofitar el daltabaix d'una crisi per justificar la recuperació d'ideologies retrògrades, que aspiren a imposar una visió simplista de la realitat, en lloc de fer autocrítica dels propis errors. ¿O no va ser la liberalització del sòl impulsada per la llei del sòl de l'any 1998 sota el Govern d'**Aznar** un factor rellevant en l'impuls de la bombolla immobiliària que ha accentuat greument al nostre país la crisi actual? El nou Parlament Europeu tindrà una composició complexa, però haurà de demostrar constantment la seva capacitat de treball i d'entesa, i la seva voluntat de saber interpretar i atendre les preocupacions i els anhels del conjunt dels ciutadans de la Unió.